

לכיש וואשְׁתַבָּח בהו. קארא דיומין איהו. פקייחא איהו. ואכגע פדר למכילן דביש. אצלה. ולסופה דיומין זעירין אסתלק מעולם. אסוזהה להאי תיובפא. פדין אשתקחו תלת רשיימין, או ארבע, ושריין על תריין. תלת רשיימין או ד' בארכא ושריין על תריין בפותיא. דהא כפום מנהגא דבר נש, הבי מתחלפי שרטוטין, מזמן לזמן. ורזה דא (ישעה מ) המוציא במספר צבאים וגוי, מרבית אונים ואמיז כח וגוי.

במה דקודשא בריה הויא אחוף חיילין זומניין בככבי שמיא, יומא דא כה, וליומא אחרא כה. (נרא איהו דארמן בצלותא ערבית ומחלה את חומינס ומספר את חוכבים כפום דחלופא זומניין כה איהו מספר פוגבים). כפום דאדם דלגו כל עובדי. הבי אתחזון בהאי רקיעא. והבי אתחזי בהאי משכאה דהאי אדם תפאה. דאייהו רקיעא, עוז דהפהיא על כלא.

ובלא כפום גוונא דאדם דלגו, דהאי לזמןין קאים בדינא, לזמןין ברחמי, בההי גוונא ממש אחזי לבר. לזמןין בהאי גוונא, ולזמןין בהאי גוונא בגוונא דא לתהא בהאי אדם, כמה דארמן, לזמןין בהאי גוונא, ולזמןין בהאי גוונא, ורזה דא את ז' אתחפלי ביה את י'.

וירזון אלין באצבען (דף נ"ז ע"א) דימינא, בזעירא וברברבא. וסימן (דברים א) פקטן בגודל תשמעון. אלין תריין אצבעאן ברזון אלין, והבי אינון ברזון דאוליפנא מגיה דמר, (וילא אינון) ברזין דרב ייסא סבא. מאן ולהלה שרטוטין אחרנין, דאקרון קלחו תולדות, וAINON תולדות אדם, כמה דכתיב, (בראשית ב) תולדות השמים, זה אתרمر, דכלא רזה דא. בגוונא דא תולדות אדם, בכל אינון דיווקין דאנפין, ובכל אינון דקאמין. ובאלין תולדות דشرطוטי ידין, דאתחזין ברזון פגימאין, כמה דאתחזין.

זה ספר חולדות אדם, לשרטוטין, סימן זר"ה פס"ץ. רזין למיפוי לבא, רוזס"ף, חמיש אתוון, בחמש טרעין, למנדע חכמה בסוכלתני.

תרעה קדמאה, ר'. בידא אית שרטוטין דקיקין, וشرطוטין רברבין. וכלהו מתערבי דא עם דא. שרטוטין רברבין דאית בידא, בד אינון תריין בארכא, ותרין בפותיא, ואחדו דא ברא, דא איהו ברזא דאת ה', וברזא דאת ר' ודרחי לאת ז', ונטיל אלין תריין אתוון. בפותיא נטיל ה', בארכא נטיל ר', וסימן דיליה ה"ר.

הא אית ליה בידא שמאלא בהאי גוונא באליין שרטוטין רברבין. אבל אינון שרטוטין זעירין דנטלא ימינא, לא נטלא שמאלא. דימינא נטלא, חד שרטוטא דקיק לעילא בארכא, וחד שרטוטא דקיק למתטא, דאחד בין אינון תריין שרטוטין רברבן. בפותיא אית חד שרטוטא דקיק,